

створення єдиного інтегрованого банку даних, що дозволить уникнути дублювання інформації при формуванні інформаційних підсистем інформаційних ресурсів органів внутрішніх справ України та підвищити ефективність функціонування системи інформаційного забезпечення. Наступними проблемами є стан матеріально-технічного забезпечення функціонування інформаційних підсистем інформаційних ресурсів ОВС України та їх кваліфікована експлуатація і користування ними. Вирішення останньої повинні взяти на себе навчальні заклади, вводячи відповідні інформаційно-правові спеціальності до своїх навчальних планів.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Гарник Кирило Юрійович, здобувач кафедри адміністративного права і процесу Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доктор юридичних наук, професор, ректор Національної академії внутрішніх справ, *Коваленко В.В.*

Кризовий стан ЖКГ України ще на початку 90-х років минулого століття привернув до себе увагу владних структур всіх рівнів, політичних діячів, громадськості, ЗМІ та ін. Проблема міського господарства яким є ЖКГ, з огляду на його соціальну значущість, перетворилась на загальнодержавну. Президент України, ВР України, КМ України, починаючи з 1992 р., прийняли низку указів, постанов і законів, спрямованих на підвищення ефективності роботи галузі, її реформування.

Уже у 2012 р. було прийнято Закон України «Про адміністративні послуги», про який говорилося у Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг. Цим Законом визначаються правові засади надання адміністративних послуг суб'єктам звернення (фізичним і юридичним особам – резидентам і нерезидентам), а також створення для їх надання – єдиних центрів [1].

Одним із останніх нормативно-правових актів, який стосується проведення адміністративної реформи та ЖКГ варто назвати Постанову КМУ «Про затвердження Типового положення про структурні підрозділи місцевих державних адміністрацій» від 26.09.2012 р. У ньому визначаються повноваження структурних підрозділів відповідно до визначених галузевих повноважень виконувати поставлені перед ними завдання (надавати адміністративні послуги, здійснювати контроль за дотриманням стандартів тощо) [2].

У науковій літературі проблеми ЖКГ України досліджуються представниками економічних та юридичних наук. В результаті цього виробилося як мінімум два погляди на шляхи реформування ЖКГ. Один із них пояснює проблеми цієї галузі з точки зору економіки, а інший – з точки зору права. Однак алгоритм дослідження і у тих, і у інших схожий – спочатку аналізується стан ЖКГ та визначаються недоліки функціонування, потім з'ясовується їх причина та пропонується шлях вирішення.

Хоч питання впливу адміністративної реформи на сферу ЖКГ лежить у віданні адміністративного права, хотілося б коротко зупинитися на питанні реформування ЖКГ з позиції економістів.

Основну проблему науковці у сфері економіки вбачають у існуванні таких недоліків функціонування сфери ЖКГ: 1) незадовільний технічний стан ЖФ, який є одним із найважливіших індикаторів функціонування системи ЖКГ; 2) незадовільний стан технологічної інфраструктури підприємств; 3) велика кількість основних фондів, що перебувають у веденні підприємств ЖКГ, що підлягають списанню, але використовуються через відсутність можливості їх заміни, та неефективне використання ресурсної бази; 4) високий рівень зношеності основних фондів та використання застарілих енергоємних технологій; 5) незадовільний стан ліфтового господарства, що потребує модернізації та оновлення, у зв'язку з завершенням нормативних термінів експлуатації (25 р.); 6) відсутність ринкових умов господарювання в галузі ЖКГ; 7) незадовільний фінансовий стан підприємств системи ЖКГ; 8) не конкурентноздатність продукції ЖКГ, не орієнтованість його на споживача в умовах ринку; 9) низький рівень запровадження енергозберігаючих технологій та обладнання; 10) недостатнє фінансування ЖКГ з державного та міського бюджетів; 11) пасивне ставлення мешканців до утримання приміщень

загальною користування будинків і прибудинкових територій; 12) недосконалість нормативної бази та законодавства [3, с. 41].

А.П. Скорик відзначає, що у період реформування ЖКГ найбільш чітко проявився суперечливий характер здійснення державних функцій, що був посилений впливом системних кризових тенденцій. Автор зазначає, що на сьогодні в Україні по суті реалізується модель централізованого управління розвитком економікою, точніше реформуванням економіки, у тому числі і в ЖКГ, що з однієї сторони має переваги в можливості концентрації ресурсів на рішення найбільш злободенних проблем, але з іншої сторони позбавляє можливості вільного вибору напрямів і потенціалу самоврядування розвитком територій, що суперечить основам ринкового розвитку і не враховує досвід розвитку більшості країн з розвинутою ринковою економікою [4, с. 13–14].

Т.П. Юр'єва вважає, що системність проведення реформи ЖКГ має незаперечне значення. Безсистемне ж проведення окремих, нехай навіть самих прогресивних, заходів може не тільки не привести до бажаних результатів, але й мати негативні наслідки. Найважливішою стратегічною метою реформування ЖКГ є підвищення якості життя населення шляхом поліпшення житлових умов, збереження ЖФ і підвищення рівня житлово-комунального обслуговування громадян відповідно до діючих стандартів якості.

Досягнення цієї мети і вирішення поставлених завдань реформування ЖКГ має здійснюватися шляхом проведення комплексу взаємозалежних заходів, що впливають одне з іншого. Весь комплекс заходів, на її думку, доцільно розділити на дві групи.

Перша група: заходи, що вирішують завдання власне реформування господарських відносин і носять, в основному економіко-організаційний і правовий характер. Для їх проведення не потрібне залучення значних ресурсів, однак необхідна серйозна науково-методична розробка змісту реформи, у тому числі обґрунтування технологічної послідовності проведення заходів; друга - заходи й проекти, спрямовані на вирішення конкретних завдань розвитку ЖКГ.

Реформа ЖКГ України має задовольняти інтереси всіх учасників процесу житлово-комунального обслуговування, але пріоритет варто віддавати інтересам населення. У реформуванні ЖКГ України повинні брати участь всі сторони: виробники ЖКП (підприємства й організації ЖКГ), споживачі (населення, установи, підприємства й організації), органи влади різних рівнів. У кожній зі сторін свої функції, а загальною у всіх має бути зацікавленість ефективному проведенні реформи ЖКГ [5, с. 304–305].

Отже, вплив адміністративної реформи на ЖКГ можна охарактеризувати як взаємодоповнюючий та взаємообумовлений. Однак, не можна говорити про завершеність в Україні адміністративної реформи та досконалість ЖКГ. Не слід забувати, що забезпечити діяльність галузі складно в силу її комплексності. Тому поряд з правовим забезпеченням її функціонування не слід забувати про важливість впровадження конкурентних ринкових відносин.

Список використаних джерел:

1. Про адміністративні послуги : Закон України від 06.09.2012 р. // Офіційний вісник України. – 2012. – № 76. – Ст. 3067.
2. Про затвердження Типового положення про структурні підрозділи місцевих державних адміністрацій : Постанова КМУ від 26.09.2012 р. № 887 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 73. – Ст. 2941.
3. Пєрькова О. О. Державне регулювання сфери житлово-комунального господарства: адаптаційні аспекти: монографія / О. О. Пєрькова. – Донецьк: Ноулджд, 2012. – 176 с.
4. Скорик А. П. Розвиток сфери житлово-комунального господарства України: монографія / А. П. Скорик. – О.: Одеськ. нац. політехнічний ун-т, 2006. – 72 с.
5. Реформування житлово-комунального господарства: теорія, практика, перспективи: монографія / О.М. Тищенко, М.О. Кизим, Т.П. Юр'єва, С.Ю. Юр'єва, І.В. Покуца. – Х.: Інжек, 2008. – 368 с.

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКИ ПОНЯТЬ «НАУКОВА АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІОНА ЕКСПЕРТИЗА» І «СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА»

Кіберник Олена Володимирівна, здобувач Запорізького національного університету

Науковий керівник: доктор юридичних наук, професор, декан юридичного факультету Запорізького національного університету *Коломоєць Т.О.*

В умовах стрімкого розвитку науки і техніки в сучасному світі ефективна діяльність адміністративно-юрисдикційних органів (далі – АЮО) суттєво ускладнюється необхідністю розуміти сутність, зміст та складові відносин, які